Jeremiah 1:1 - 2:3

More info >

Jeremiah 1:1-2:3

(1) The words of Jeremiah son of Hilkiah, one of the priests at Anathoth in the territory of Benjamin. (2) The word of the LORD came to him in the days of King Josiah son of Amon of Judah, in the thirteenth year of his reign, (3) and throughout the days of King Jehoiakim son of Josiah of Judah, and until the end of the eleventh year of King Zedekiah son of Josiah of Judah, when Jerusalem went into exile in the fifth month. (4) The word of the LORD came to me: (5) Before I created you in the womb, I selected you; Before you were born, I consecrated you; I appointed you a prophet concerning the nations. (6) I replied: Ah, Lord GOD! I don't know how to speak, For I am still a boy. (7) And the LORD said to me: Do not say, "I am still a boy," But go wherever I send you And speak whatever I command you. (8) Have no fear of them, For I am with you to deliver you —declares the LORD. (9) The LORD put out His hand and touched my mouth, and the LORD said to me: Herewith I put My words into your mouth. (10) See, I appoint you this day Over nations and kingdoms: To uproot and to pull down, To destroy and to overthrow, To build and to plant. (11) The word of the LORD came to me: What do you see, Jeremiah? I replied: I see a branch of an almond tree. (12) The LORD said to me: You have seen right, For I am watchful to bring My word to pass. (13) And the word of the LORD came to me a second time: What do you see? I replied: I see a steaming pot, Tipped away from the

ירמיהו אי:אי-בי:גי

(א) דָבָרֵי יָרְמָיַהוּ בֵּן־חָלְקַיַּהוּ מִן־הַכָּהַנִּיםׂ אַשֶּׁר בַּעַנַתוֹת בָּאָרֵץ בִּנִימֵן: (ב) אֲשֶׁר הַיָה דָבַר־יִהוַהֹ אֶלֵיו בִּימֵי יאשׁיַהוּ בֶן־אַמוֹן מלך יהודה בשלש־עשרה שנה למלכו: (ג) וַיָּהִי בִּימֵי יָהוֹיַקִים בֶּן־יאׁשִׁיַּהוֹ מֵלֶךְ יְהוּדֵה עַד־תֹּם עַשָּׁתֵּי עָשָּׁרָה שַׁנָּה לְצִּדְקַיָּהוּ בָן־יאשִׁיָהוּ מֵלֶךְ יְהוּדָה עַד־גָּלְוֹת יְרוּשַׁלַ ב בַּחָבֵשׁ הַחָמִישֵׁי: (ס) (ד) וַיְהֵי דְבַר־יִהוָה אַלי לַאמָר: (ה) בַּטָּרָם אצורך [אַצַרָּדַּ] בַבַּטֶן יִדְעָתִּיךּ וּבְטַרֵם מַצֵא מַרָחָם הַקְדַשְׁתַּיִדְ נָבִיא לַגּוֹיָם נְתַתִּידְ: (ו) וַאֹּמַׁר אַהה אַדני יַהוֹה הנה לא־ידעתי דַבַּר יהוַה אַנְכִי: (פ) (ז) נַיָּאמֶר יִהוַה אֵלְי אַל־תּאֹמֶר נַעַר אנָכִי כָּי עַל־כּל־אַשֵׁר אַשְׁלַחַדּ מַלָּדְ וָאֵת כַּל־אַשֶׁר אַצַּוָּדְ מִדַבַּר: (ח) אַל־תִּירָא מִפְּנִיהָם כִּי־אָתַּךְ אֲנֵי לְהַצְּלַךְּ נִאָם־יִהוָה: (ט) וַיִּשְׁלָח יִהוַה אֵת־יַדוֹ וַיַּגַע עַל־פָּי וַיָּאמֶר יִהוַהֹ אֱלֵי הָנֵה נַתַתִּי דְבַרֵי בַּפִיד: (י) ראָה הפַקדמיד ו ביום כּזָּה עַל־הַגוֹיָם וְעַל־הַמַּמְלֹכוֹת לְנָתוֹשׁ וְלְנָתוֹץ וּלְהַאֲבֵיד וַלָהַרָוֹס לְבָנִוֹת וַלְנָטִוֹעַ: (פּ) (יא) וַיָהֵי דַבַר־יָהוה אַלִי לָאמֹר מה־אַתַּה רֹאָה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: (יב) וַיָּאמֶר יְהוָהָ אֵלַי הֵיטַבְהָּ לִרְאַוֹת כֵּי־שֹׁקֵד אָנֵי עַל־דָּבַרִי לַעֲשֹׁתְוֹ: (פֹּ) (יג) וַיִּהִי דבר־יָהוָה וּ אַלִי שׁנֵית לָאמֹר מָה אַתַּה רֹאָה וַאֹלֵר סִיר נַפּוּחַ אָנֵי רֹאֶה וּפַנֵיו מִפְּנֵי צַפִּונַה: (יד) וַיִּאמֶר יִהוָה אֱלֵי מִצַּפוֹן הַפַּתַח הרעה על כּל־ישבי האַרץ: (טו) כֵּי ן הָנְנֵי north. (14) And the LORD said to me: From the north shall disaster break loose Upon all the inhabitants of the land! (15) For I am summoning all the peoples Of the kingdoms of the north —declares the LORD. They shall come, and shall each set up a throne Before the gates of Jerusalem, Against its walls roundabout, And against all the towns of Judah. (16) And I will argue My case against them For all their wickedness: They have forsaken Me And sacrificed to other gods And worshiped the works of their hands. (17) So you, gird up your loins, Arise and speak to them All that I command you. Do not break down before them, Lest I break you before them. (18) I make you this day A fortified city, And an iron pillar, And bronze walls Against the whole land— Against Judah's kings and officers, And against its priests and citizens. (19) They will attack you, But they shall not overcome you; For I am with you—declares the LORD—to save you. (1) The word of the LORD came to me, saying, (2) Go proclaim to Jerusalem: Thus said the LORD: I accounted to your favor The devotion of your youth, Your love as a bride— How you followed Me in the wilderness, In a land not sown. (3) Israel was holy to the LORD, The first fruits of His harvest. All who ate of it were held guilty; Disaster befell them declares the LORD.

קֹרָא לְכַל־מִשְׁפָּחֵוֹת מַמִלְכִוֹת צֵפִוֹנָה נָאָם־יִהוָה וּבַאוּ וָנַתִנוּ אָּישׁ כִּסְאוֹ פֵּתַח ו שַׁעֲרֵי יִרוּשַׁלָּם וָעַל כַּל־חוֹמֹתֵּיהַ סַבִּיב וָעַל כַּל־עַרֵי יִהוּדַה: (טז) וְדְבַּרְתֵּי מְשְׁפַּטֵי אוֹתְם אַל כַּל־רַעַתָּם אָשֶׁר עַזַבוּנִי וַיִּקְטִרוּ לאלהים אַחַלִּים נַיִּשְׁתַּחָנוּ לְמַעֲשֵׁי יִדִיהָם: (יז) וַאַפַּה מַאָּזֹר מַתְנֵידְ וַקְמְפַּ וַדְבַּרְתַּ אַלִיהָּם אַת כַּל־אַשֶׁר אַנֹכִי אַצַוָּדַ אַל־תַּחַתֹּ מִפְנִיהֶׁם פֶּן־אֲחִתְּדָּ לִפְנֵיהֶם: (יח) וַאֲנִّי הִנָּה נַתַתִּידְ הַיּוֹם לעִיר מְבַצֹר וּלְעַמִּוּד בַּרְזַל וּלְחֹמִוֹת נָחַשֶׁת עַל־כּל־האָרֵץ לְמַלְכֵי יָהוּדָה לְשַּׂבִּיהָ לְכֹהָנֵיָהָ וּלְעַם הָאַבִץ: (יט) וְנָלְחַמָּוּ אֵלֵיִהְ וַלֹאֹ־יִוּכְלוּ לֵהְ כִּי־אָתַּהְ אַנֵי נאם־יהוה להצילה: (פ) (א) ויהי דָבַר־יִהוַהָּ אֶלֵי לֵאמָר: (ב) הַלֹּדְ וָקַרָאתַּ בָאַזְנֵּי יִרוּשַׁלַם לָאמֹר כָּה אַמֵר יִהוָה זַכַרְתִּי לַךְ חֵסֶד נִעוּרִיִד אַהָבַת כִּלוּלֹתַיִד לֵכְתַּדְ אַחַרַלּ בַּמִּדְבַּּר בָּאָרֵץ לֹא זְרוּעָה: (ג) לְּדֵשׁ יִשְׂרָאֶל ֹלִיהוָה רָאשִׁית תִּבוּאַתָה כַּל־אֹכְלֵיו יָאָשַׁמוּ רַעֵה תַּבָא אַלִיהָם נָאָם־יִהוָה: (פּ)